De avonturen van Flits, de herder en Bull, de dog

Marius J.G. Thomassen

bron
Marius J.G. Thomassen, *De avonturen van Flits, de herder en Bull, de dog*. De Schouw, 's-Gravenhage 1943

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/thom040avon01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

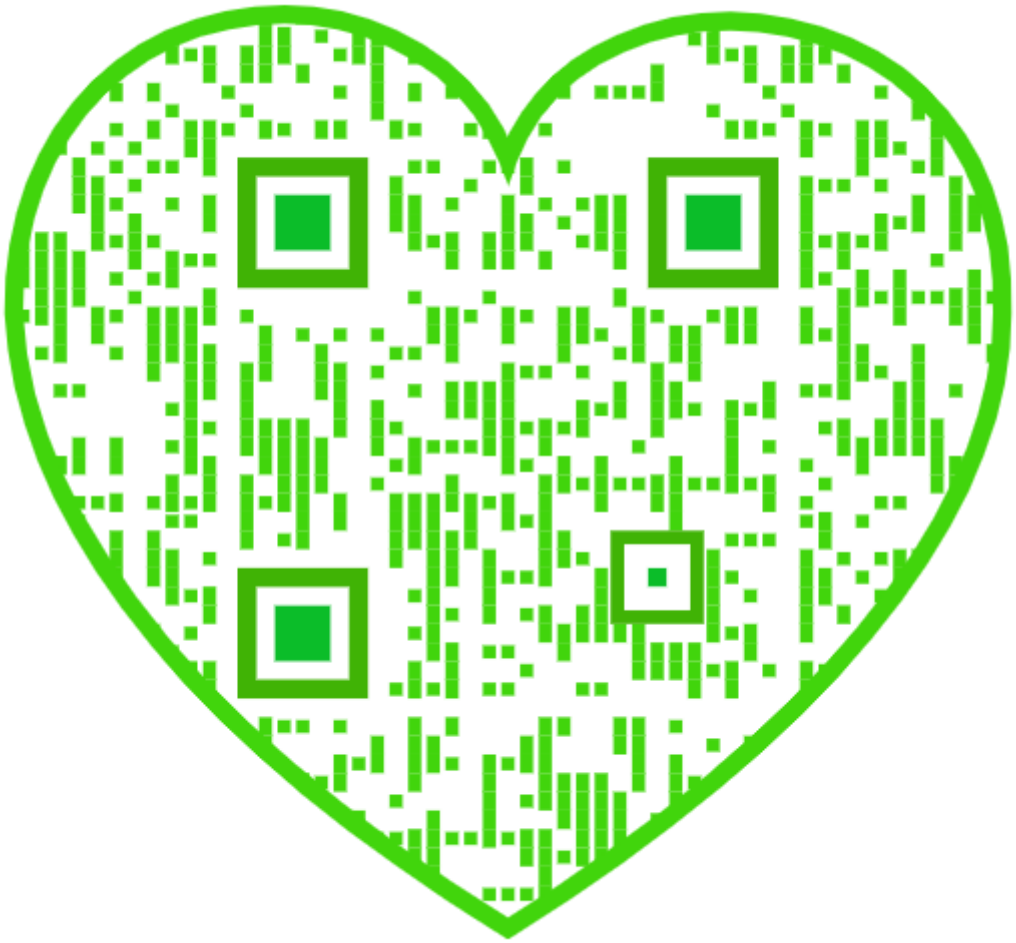

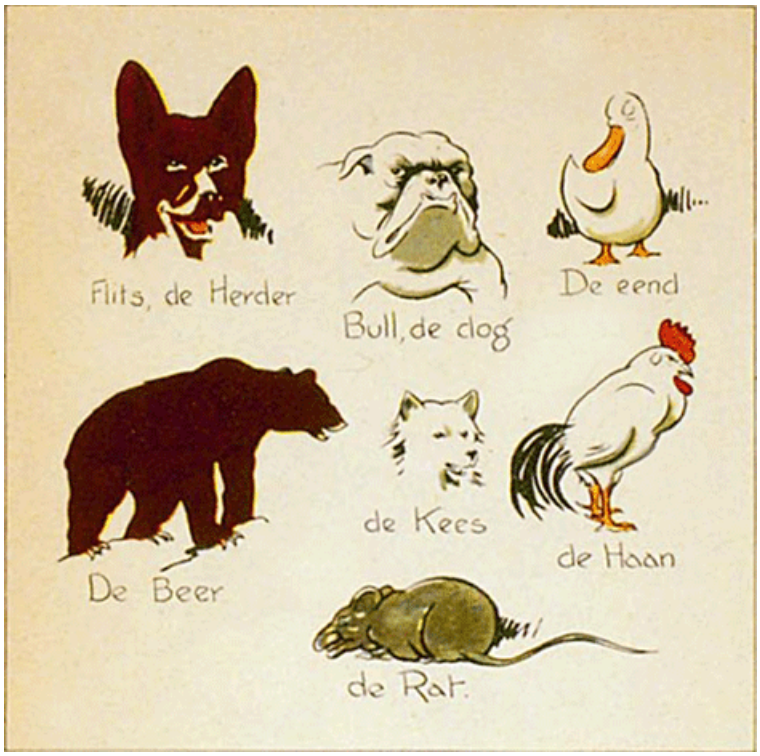

De medespelers

Hier heb je Flits, de Duitsche herder,
En daarnaast, verder: Bull, de dog!
De haan, de beer, het pienter Keesje,
En wát daarmee gebeurt, dat lees je
Hier, in hetzelfde boekje nog.

Een boekje, dat je gaat vertellen
Van al die dieren, bij elkaar,
Want daar valt héél wat mee te stellen,
Dat snap je wel... - dus luister maar.

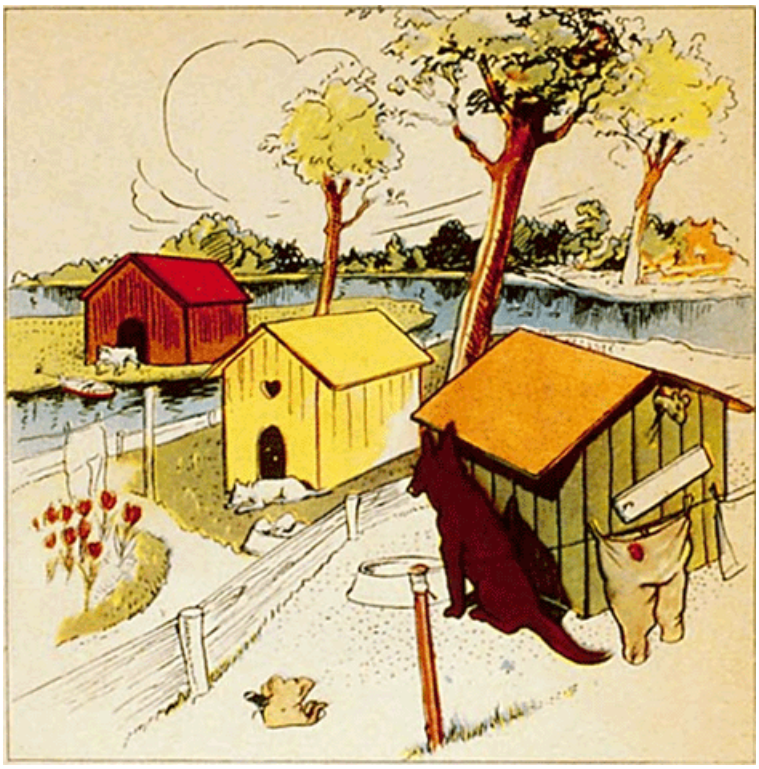

Waar zij woonden

Ze leefden allemaal tezamen
In dezen tuin, al jarenlang
Ook màssa's ratten - en zoo kwamen
Ze somtijds leelijk in 't gedrang.

Er was wel ruimte, ja - voor allen!
Maar Bull, de dog, die wou het meest.
‘Ik laat me dat niet welgevallen!’
Zei Vader Flits toen onbevreesd.

In oorlogstenue

Enfin, dat werd een vechtpartijtje
Van bijna allen, tegen één...
Pa Flits, die ‘hield’ het best een tijdje,
Doch stond tenslotte maar alleen.

En 't zat hem nog niet in de sterkte,
Maar, toen hij vocht, met allemaal,
Toen vraten, zonder dat hij 't merkte
De ratten zijn familie kaal.

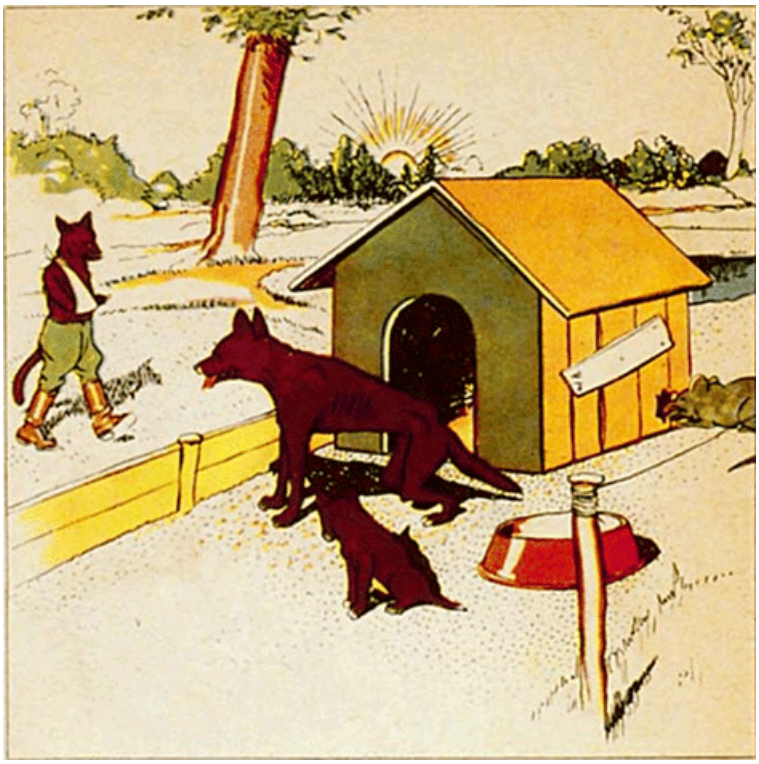

Droeve thuiskomst

Ja, toen, toen was de strijd gestreden,
(Met honger gaat het altijd vlug)
En keerde Flits dus, om dien reden
Naar zijn familiekring terug.

Daar was de toestand niet rooskleurig,
Al dàcht hij 't wel zoo ongeveer...
Doch wat hij zag, was meer dan treurig:
Er was geen stukje eten meer!

Bull's feest

Het was eenvoudig hongerlijden,
Gebrek en armoe heerschten hier,
Terwijl de and'ren zich verblijdden,
En samen dansten van plezier.

En Bull, die lachte - best tevreden!
Want moeder Flits, die stierf... en òch,
Ook vader Flits is overleden,
Slechts 't kleine Flitsje leefde nog.

Een moeilijke tijd

Die kreeg een heel klein beetje eten,
Doch had een honger soms voor twee.
Dat beetje was zóó opgegeten,
Want ook de ratten vraten mee!

Zoo kon het al niet langer blijven,
En Flitsje nam een kloek besluit:
Eéns zou hij Bull voor goed verdrijven,
Maar eerst die ratten hier d'r uit!

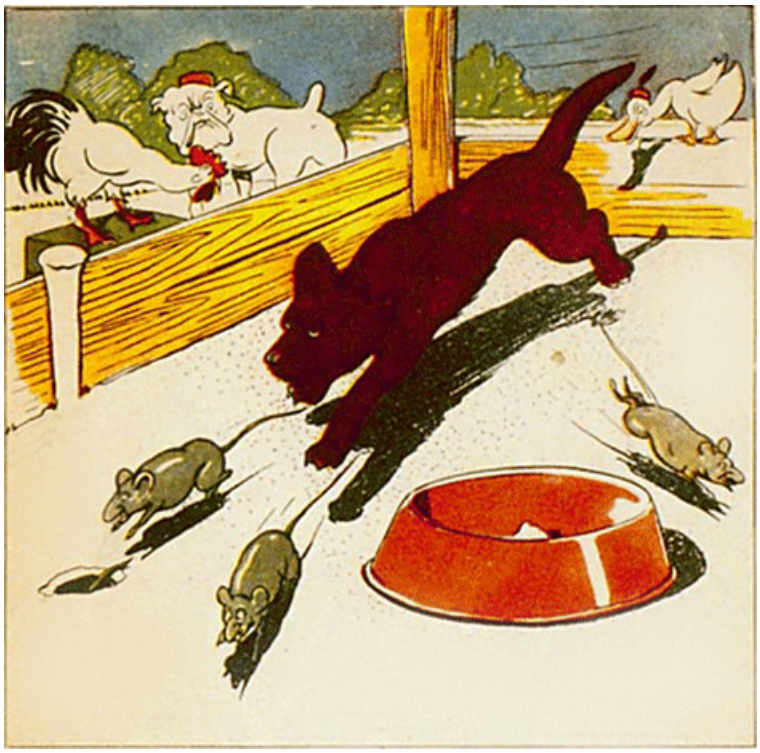

Kleine flits wordt groot

Daar gaan ze! sjonge, met een vaartje!
Naar alle kanten, kris en kras...
En Flitsje kwispelt met z'n staartje...
Hij stamt nog van het goeie ras!

Zoo werd die rakker, taai en stevig,
Al gauw een stoere herdershond,
En Bull, die ergerde zich hevig,
Omdat hij dat maar matig vond.

Flits wordt ingesloten

Want Flitsje (nu ook Flits geheeten)
Als tegenstander, werd niet malsch,
Dus moest hij stevig aan de keten
En met een riem nog om z'n hals.

Hij werd bewaakt, geplaagd door allen,
Z'n drinkbak werd met vuil besmeurd,
Hij moest zich laten welgevallen
Wat eens z'n vader was gebeurd!

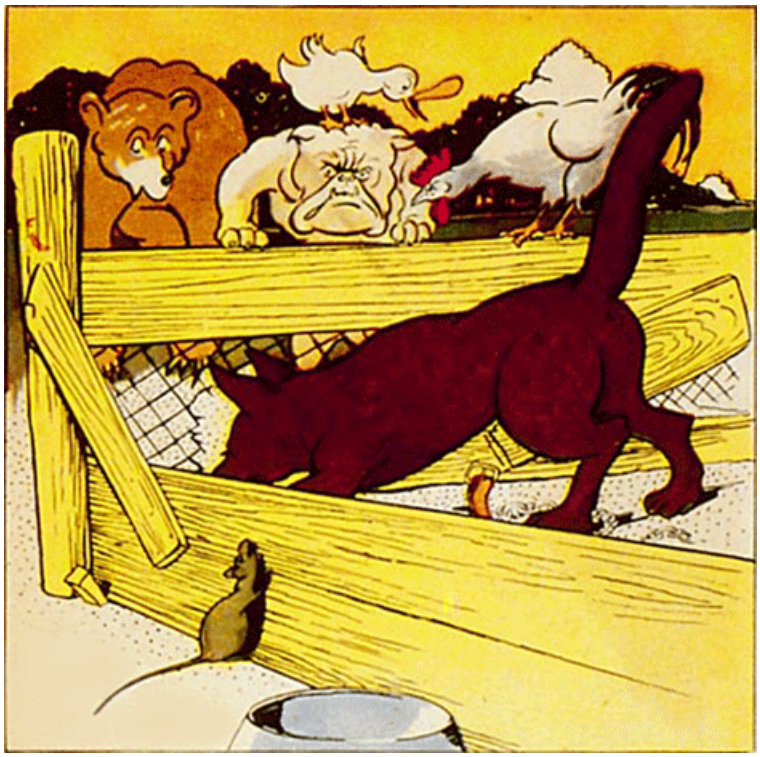

Flits maakt zich vrij

Dat was toen treurig afgeloopen,
Maar... dat was eens, en nimmer meer,
Hij houdt z'n oogen beide open,
Zijn vaders dood was hem een leer!

Want Flits begrijpt: hij moet aan banden,
En Bull, die wil den tuin alleen...
Hij rukt zich los, en met z'n tanden
Bijt hij zich door d'omheining heen.

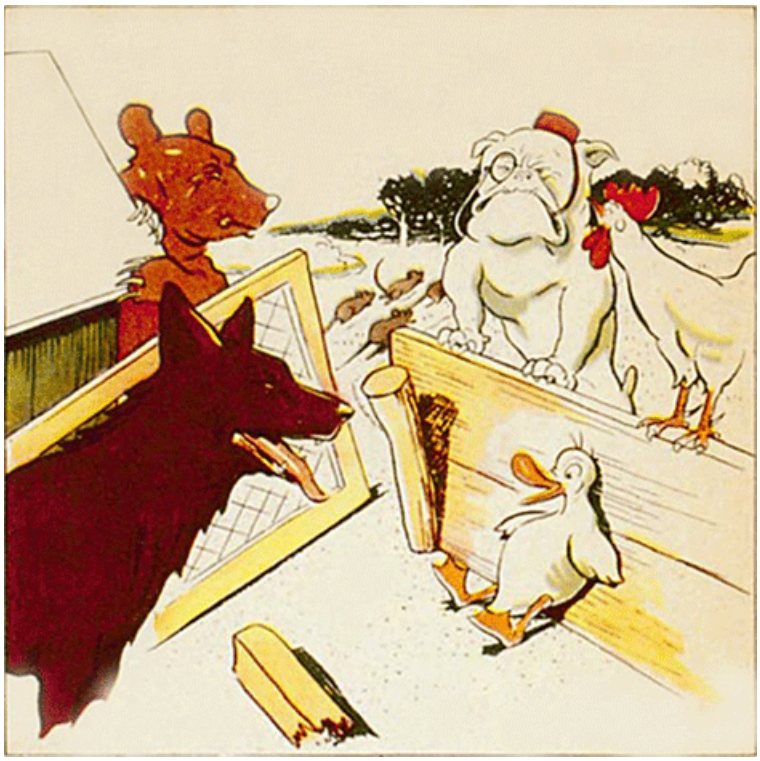

Zou de strijd ontbranden?

Zie, hoe de dieren grommend kijken,
En één, twee, drie tot vechten klaar,
Maar Flits, die weet niet meer van wijken,
De maat is vol: nu moet het maar!

Daar staat-ie, uit z'n hok gebroken,
En Bull kijkt smalend op hem neer,
Maar is in stille woed' ontstoken...
Hoe 't afloopt, hoor je volgend keer.